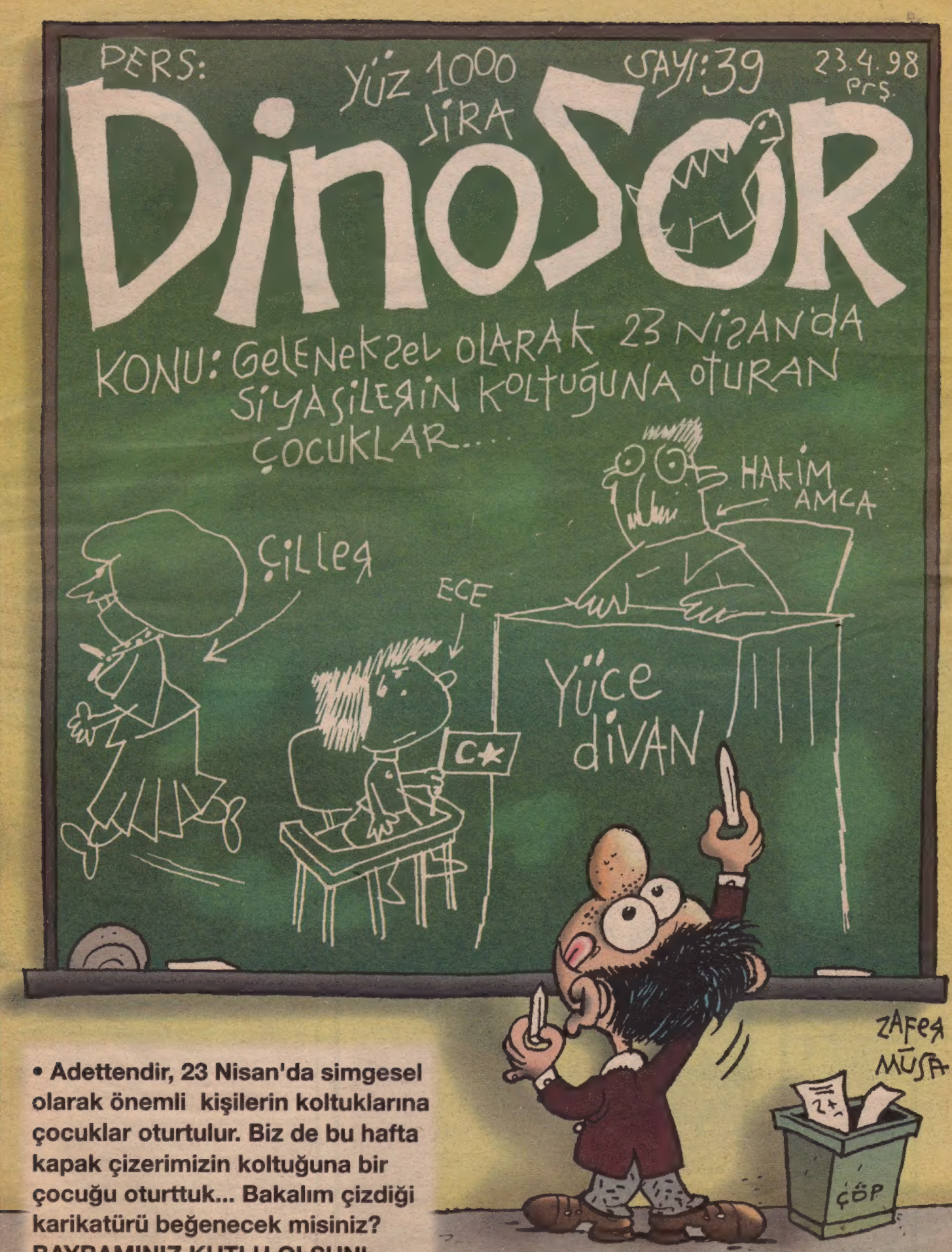

• Adettendir, 23 Nisan'da simgesel olarak önemli kişilerin koltuklarına çocuklar oturtulur. Biz de bu hafta kapak çizerimizin koltuğuna bir çocuğu oturttuk... Bakalım çizdiği karikatürü beğenecek misiniz? BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!..

Akşamsefası

▶ **Fethullah Gülen, "İrticayı öven bir tek sözümün olduğunu ispat etsinler, mağaraya çekilirim" dedi... Bu işten kurtulmak o kadar kolay mı Hocaefendi?**

23 NİSAN KUTLU OLSUN

▶ **Devlet, öğrencilerden yılda 5 trilyon liraya varan ücret alan "özel" üniversitelere 3 trilyonluk yardım yaparken, kendi üniversitelerini kaderlerine terk ediyor...**

▶ **Ekmek mafyası iş başında: BİR EKMEK 40 BİN LİRA!..**

Cumhuriyet
DinozoR

Sayı: 39
23 Nisan 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi:
Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına
Orhan Erinç
Yazışleri Müdürü:
Zafer Temoçin
Basıldığı Yer:
Yeni Gün Haber Ajansı AŞ
Yayına Hazırlayan:
Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ
Grafik Uygulama:
Fenni Özalp
Kaligrafi:
Şevki Sayışman

Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429
Faks: (0212) 512 48 30
Adres: Türkocağı Caddesi, 39/41Cağaloğlu İstanbul

MEHMET SÖNMEZ'İ KAYBETTİK! BAŞIMIZ SAĞOLSUN!..

Mehmet Sönmez, 1944'te İstanbul'da doğdu. Ağrı Lisesi'ni bitirdi. 1973 ve 1974'de DYO resim yarışmalarında mansiyon, 1974'de Nasrettin Hoca Uluslararası Karikatür Yarışması'nda şeref ödülü, 1976'da Çarşaf Dergisi Uluslararası Karikatür Yarışması'nda mansiyon aldı. 12 Mart dönemi karikatür-grafik çalışmalarını Nefti adlı albümünde topladı. Mehmet Sönmez, 1978 yılından beri Bodrum'da yaşıyor ve resim yapıyordu...

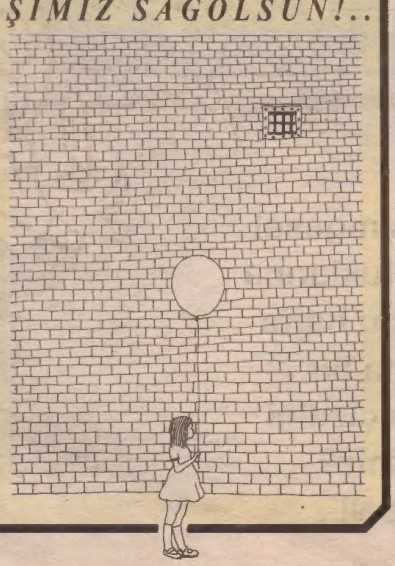

FERHAN ŞENSOY

FRANSIZCA BİLMEYEN ZÜRAFA

1826 yılına dek Fransa'da hiç kimse zürafa görmemişti. Bu hayvan hakkında ipe sapa buyurmayacak fikirler yürütürlerdi. Zamanın bilim adamlarının birçoğu zürafanın, deve ile leopar arasında, nasıl oluştuğu da pek kavranamayan garip bir cinsel ilişki sonucu ortaya çıktığı düşüncesini savunuyordu. Hangisi dişiydi diye de kafa yormuyorlardı, ki yorulması gerek, eğer deve dişiyse leoparın işi bayağı zor, leopar dişiyse deve nasıl becerdi bu işi? 1826 yılında Mısır hidivi **Mehmet Ali Paşa,** keferenin bu konudaki cehaletine son vermeyi düşünmüş olmalı ki, Fransa'ya bir zürafa hediye etmiş. Fransa'da olay büyük ilgiyle karşılanmış. Gel dikiz ki iş hediye etmekle bitmiyor, gönderilmesi gerekiyor.

Fransızca bilmeden Fransa'ya gidecek olan zürafa, iki yaşında dişi bir yavruymuş. Hayvanın İskenderiye limanında gemiye bindirilmesi sorun olmuş, ambara yerleştirilmesi konusu, gemicileri çileden çıkarmış. İlk zürafalı küfürlerin de, o sırada, o geminin kaptanı tarafından icat edildiği söylentileri vardır. Hayvanın boyu ambar derinliğinden daha yüksek olduğu için ambar tavanı kesilerek açılmış, zürafanın başını dışarı çıkarak hava alması sağlanmış.

Midesi gayet duyarlı olan bu sayın yavru zürafanın sütle beslenmesi gerekiyormuş, bunun için gemiye üç tane inek alınmış, onlara bakmak için üç bakıcıyla bir de seyis tutulmuş. Gemi İskenderiye'den kalkmış, uzun ve maceralı bir yolculuktan sonra, 14 Kasım 1826 günü Marsilya limanına ulaşmış, zar zor gemiden çıkarılan zürafa, Marsilya limanında zürüf zürüf dolaşmaya, üç gidip de bir ardına bakmaya, kıç atmaya başlamış, Marsilyalılar öyle bakakalmışlar.

Sayın zürafa altı ay kadar Marsilya'da kalmış, iyice beslenmiş, yol yorgunluğunu atmış ve 20 Mayıs 1827 günü bir kafileyle Paris'e doğru yola çıkmış. Yol bir hayli uzun ve havalar soğuk olduğu için, Marsilya'nın en usta terzisine katranlı kalın bezden, tıpkı bugün yarış atlarına giydirdikleri gibi kukuletalı, önden ilikli, belki biyeli, belki de biyesiz, biye konusunda tarihi belge yok, bütün gövdesini saran bir elbise diktirilmiş. Kafilede zürafanın Mısırlı bakıcılarından başka bir veteriner, Mısırlılarla anlaşabilmek için bir çevirmen, üç inek, inekler için tepeleme saman yüklü iki araba, ineklerin bakıcıları ve onlara eşlik eden bir atlı jandarma takımı bulunuyormuş. İneklerin ve zürafanın yürüyüş ritmine uyarak, günde yirmi ya da otuz kilometre yol alan kafile, tam kırk gün sonra Paris'e ulaşmış. Yolculuğu uzatan ineklerin yürüyüş ahengine zürafanın da gıcık olduğu kesin. Zaten hikâyenin en can alıcı yeri, bu yolculuk sırasında zürafa ile o üç inek arasındaki diyalog ve fakat bu konuda **Reşat Ekrem Koçu**'da bile bir bilgi yok.

► Turgut Özal'ın anıtmezarının parasının devlet tarafından ödenmesini eleştirenlere bozulan Mesut Yılmaz, "ANAP olarak bu parayı devlete geri ödeyeceğiz" dedi!

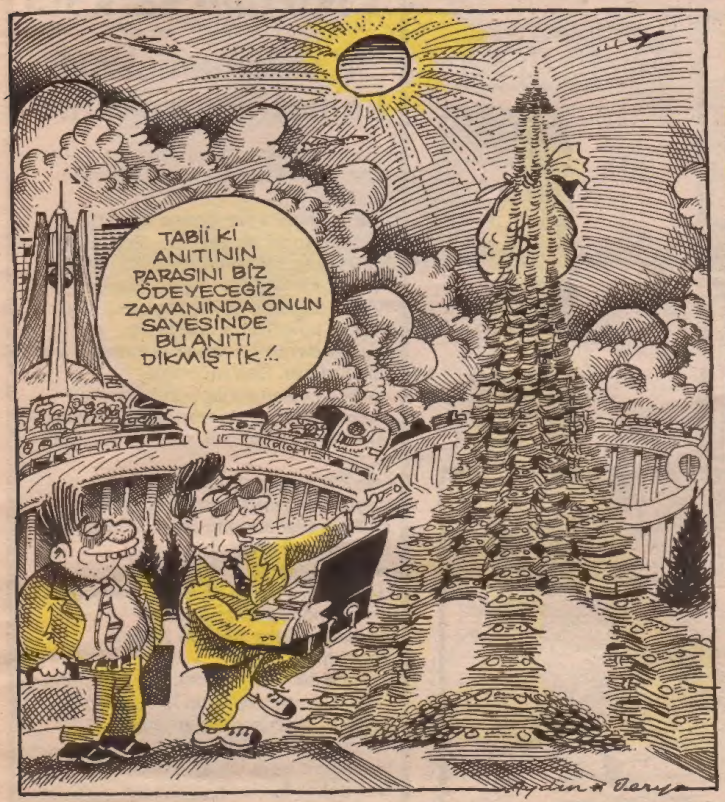

► Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın kurban kesmek için gurbetçilerden topladığı 2 trilyon liranın "akıbeti meçhul"!

► MÜJDE! Türkiye'de geçtiğimiz yıl 78 trilyonluk elmas satılmış!

► "İkitelli Medyası", Paris müzayedesinde Abdülhamit'in mührülerini alan Erdem kardeşlerin, bir zamanlar Özal'ın "şaibeli ihaleleriyle" zengin edilen silah tüccarları olduğunu nedense yazmadı!

► PETROL OFİSİ'NDE ÖZELLEŞTİRME VURGUNU!
Özelleştirilmesi için 142 trilyon lira değer biçilen Petrol Ofisi'nin yalnızca arsalarının değeri 525 trilyon lira... Yıllık kârı ise 21,7 trilyonu buluyor!

► Manisa'da gözaltında işkence görüp 2,5 yıl hapiste sürünen gençlere üniversitede kontenjan ayrılması için kampanya başlatıldı...

► Mesut Yılmaz'ın Meclis yolsuzluğuna adı karışan MESA'nın patronlarının yatında ne işi vardı? Yanıtını aşağıda göörüyorsunuz:

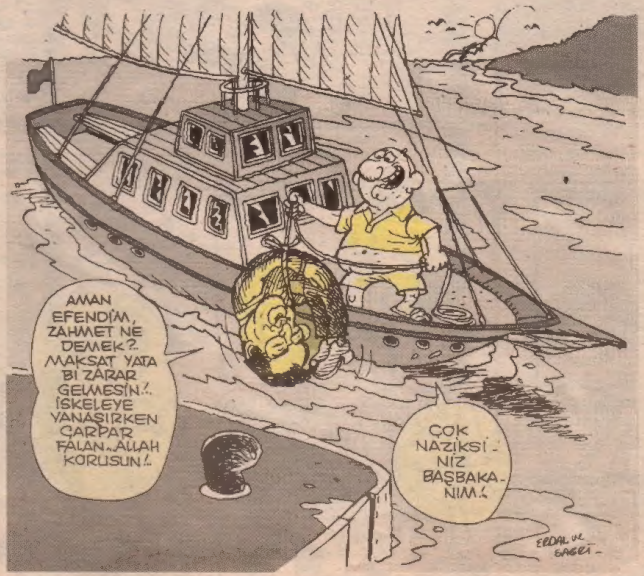

AZ SONRA!..

Mesut Yılmaz tutuklandı! 23 Nisan'da beş dakikalığına makamına oturan çocuğun, bu süre içinde düşünce suçlarını ve idam cezasını kaldırmasına sinirlenen Yılmaz, kendini tutamayarak çocuğa iki tokat attı ve geçici başbakanı darp etmekten tutuklandı! Yılmaz'ın kefaletle serbest bırakılacağı ve Çocuk Bayramı'nı kaldırıp, 23 Nisan'ı "Mesa-Nurol Yat Bayramı" ilan edeceği öğrenildi!

AZ SONRA!..

DYP'de yine şok! Bahattin Şeker'den sonra Doğan Güreş'in de askerliğini yapmadığı ileri sürüldü! Adını açıklamayan atik bir yetkili, konu hakkında, "Gerçi Güreş Paşa Genelkurmay Başkanlığı bile yapmıştır, ama Tansu Çiller'in peşinden giden birinin askerliği sayılmayabilir" dedi!

AZ SONRA!..

Türkiye'de genç işçi bulunamadı! İzzet Garih'i "Dünyanın En İyi Genç İşadamı" seçen WORLDCOM'un bir yetkilisi şöyle konuştu: "Aslında en iyi genç işçiyi de Türkiye'den seçecektik, ama sizde genç işçi yok! 16-17 yaşlarındaki işçiler, hayat şartlarından, 60-70 yaşında gibiler! Bu durum sizi üzeyir olsa gerek!"

AZ SONRA!..

Fethullah Gülen, "Din afyondur" dedi! Daha önce, "Okullarımda irtica varsa şerefsizim" açıklamasını yapan Fethullah Hoca, daha da ileri giderek, "Senim dinle ne ilgim var. Sadece küçükken bir kere namaz kılmıştım. O da iki roket! Ayy, rekat! Bakın, bunu bile karıştırıyorum" şeklinde konuştu! Fethullah Gülen, üstüne daha da gelinirse Kurukafa Mağarası'na çekileceğini belirtti!

AZ SONRA!..

Muazzez Ersoy'dan sert açıklama! Az vergi ödediği için suçlanan sanatçı, "Bunu söyleyenler yalancıdır! Ben vergimi ödedim! Fakat hep nostaljik şarkılar söylediğim için vergimi de 1968 yılını baz alarak ödedim ve tam tamına 340 bin lira verdim! Düşünün, o zamanın 340 bin lirası nasıl deli bi para" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

RTÜK, Uygur Kardeşler'i arıyor! İkilinin birarada yken toplum sağlığını bozduğu ileri sürüldü ve Süheyl Uygur'un babasına, Behzat Uygur'un ise annesine verilerek asla görüştürülmemelerine karar verildi!

AZ SONRA!..

Süleyman Seba, "Beşiktaş'ta sakatlık sorunu bitti" dedi! Seba şöyle konuştu: "En büyük transferimiz Cenk Koray'dır. Bilindiği gibi Cenk'in parmakları şifalıdır. Sakatlanana bi dokunacak, hemen iyileştirecek. Yine iyileşmezse Cenk seri espriler yapacak! Hiçbir futbolcu bunu göze alamaz!

AZ SONRA!..

MADE IN TAYLAN

TAYLAN SEZGİN

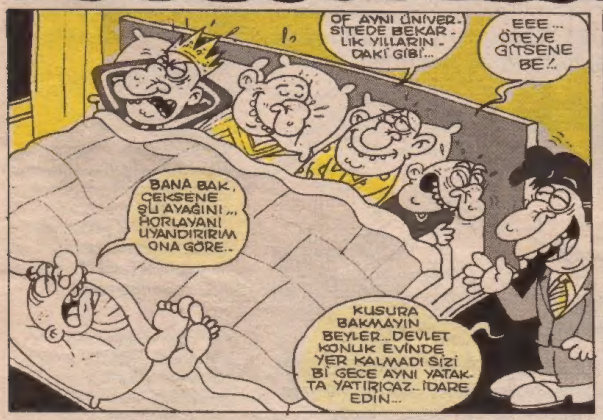

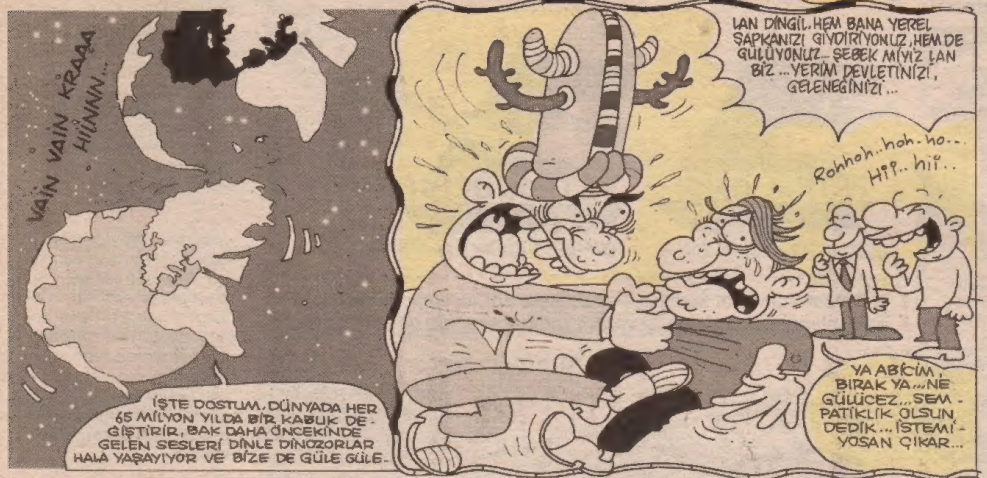

fiko'nun sarkacı

'Kahraman olmak kaderimse çekerim'

–Hayatım, kocan olarak senden çok rica ediyorum; olayı daha fazla trajik hale getirme.

–Ben dokuz kere hesap verdim, onuncusunu da veririm. Gerekirse kahraman bile olurum.

–Gazetede yazdığına göre, Kösem Sultan da böyle şeyler söylemiş. Onu boğup, kafasını parçalamışlar.

–Ay, kadın tıraş olmaz ki zaten, bir de köse olsun. Deli mi bunlar?..

–Aslında yalan yanlış bütün gazeteleri okumamak lazım. Bizim gazeteyi okusak yeter. O sadece, ama sadece doğruları yazıyor.

–Ne?!.. Hani sadece bizim düşüncelerimizi yazacaktı; hani sadece bizi savunacaktı... O da mı bize ihanet etti?

–Korkma hayatım, doğruları yazıyor dediysek, o kadar da değil. Neticede bizim doğrularımızı yazıyor...

–Aman enişte, ben de birden korktum.

–Enişte deme bana, demedim mi sana?

–Bana demede ne mi?.. Ayy, çok karışık. Hiçbişey anlamadım...

–Güzelim, benle dalga geçmek için birtakım medya bana, "Enişte" diyor. Sen kafanı bunlarla karıştırma. Bana da enişte deme. Akılları sıra dalga geçiyorlar işte.

–Ayy, tamam anladım. Bu kadar uzun anlatmana ne gerek vardır. Dalga geçene kadar konuşmayacağımdır. Yoksa üstüm ıslanır.

–Tamam, öyle de diyebiliriz.

–Olur, haydi öğle yemeği yiyelim hemen...

–Gene harikasın bugün. Ben çıldırmadan buradan gideyim.

–Aaa, nerden çıktı şimdi Burdur'a gitmek? Hem bak, tam ben kahraman oluyorum, sen gidiyorsun. Otur biraz seyret, öyle gidersin.

–Bak istersen hemen Amerika'ya kaçalım. Hayatımızı, sürekli İngilizce konuşulan bir ortamda sürdürelim. Hem sen kendini daha iyi ifade edersin, hem ben kafayı yemem.

–Olur, tamam!..

–Bu kadar çabuk kabul etmen kıllandırdı beni. Kimbilir yine ne anladın?

FİKRET BEKLER

Semra Can CEYN BACI

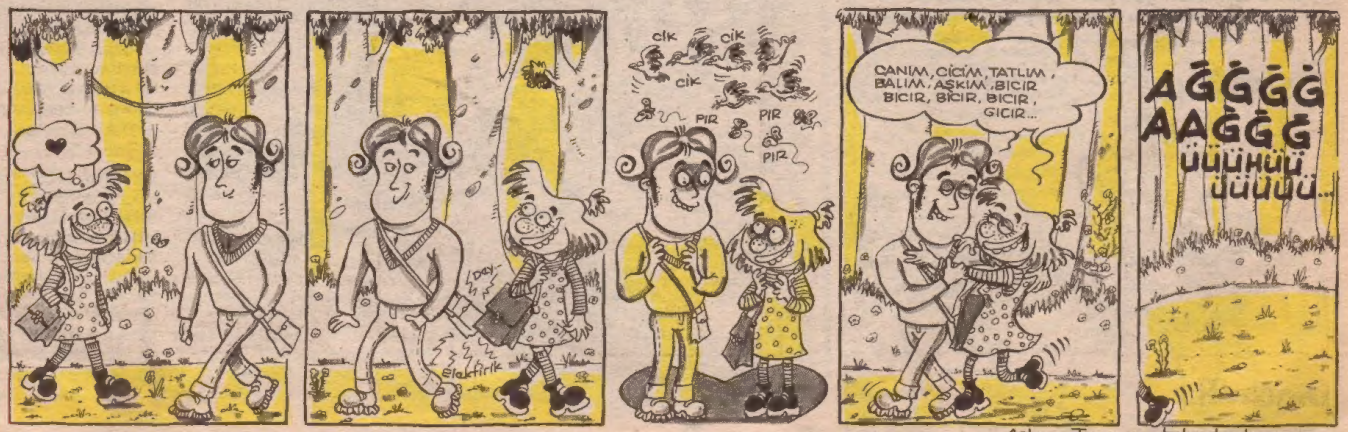

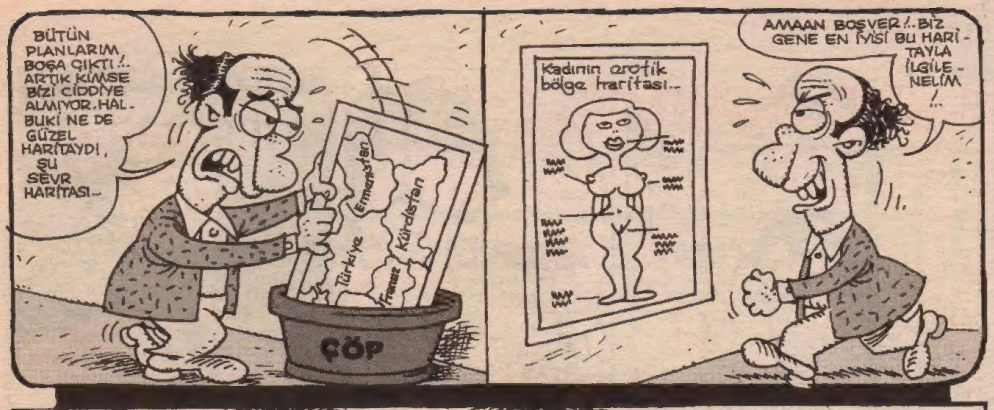

MEDYA GEYİĞİ *ile* HAFTANIN GEYİĞİ

–Merhaba millet, yine ben, yani ailenizin geyiği. Dakikalar dakikaları, saatler saatleri, günler günleri, "polisler öğrencileri" kovaladı ve bir hafta sonra tekrar beraberiz. Bu haftaki konuğum "sarışekerlerden sorumlu" pop sanatçısı Kayahan. Efendim hoş geldiniz.

–Benim hoşgelmem önemli değil, hoş gitmem önemli!

–Nası yani?

–Canım telefonda röportaj ücretini peşin alırım dedim ya.

–Pardon pardon unutmuşum. Buyrun hakkınız olan parayı. İsterseniz röportaja başlayalım.

–Bir dakika, önce şu paraları para sayma makinemde sayayım. *"Japonlar"* o kadar çalışmış, yapmış bari bir işe yarasın, haksız mıyım?

–Haklısınız da sanat çevreleri sizin bu para konusunu abarttığınızı düşünüyor.

–Milletin ne dediği hiç umurumda değil, çünkü ben hiç kimsenin kulağına zorla kulaklık takıp şarkılarımı dinletmiyorum, kimsenin çocuğunu kaçırıp *"Bestelerimi 10 milyara al, yoksa çocuğuna 24 saat Esmer Rober dinletirim"* demiyorum. Ben sadece §erbest piyasa ekonomisinin kurallarını uyguluyorum. **Sevda Demirel** gecede 7 bin dolar alırken susanlar, benim aldığım paraya neden laf ederler bir türlü anlayamıyorum.

–İsterseniz konuyu değiştirip sanatçılar arasındaki liderlik yarışına geçelim. Örneğin **Mahsun** *ile* **İbo** *birbirlerini bir kaşık suda boğmak için yer arıyorlar. Herkes birbirinin ayağını kaydırmaya çalışıyor. Yani anlayacağınız pastadan daha çok pay almak için herkes birbirine "Kayahan Kayahan'a!" Böyle bir ortamda sizin rakibiniz kim?*

–Ben kendi tarzımda kimseyi kendime rakip görmüyorum fakat milyarlar karşılığı beste verme konusunda **Serdar Ortaç**'ı kendime yakın hissediyorum. Çocuk *"Japon balığına"* benziyor ama **Sibel Can**'a verdiği milyarlık *"Padişah"* şarkısıyla Amerikan kapitalizmini iyi özümsediği belli!

–Hatırlar mısınız bilmem, yıllar önce İbrahim Tatlıses sizin bir parçanızı okumuştu ve siz "Ben bu parçayı arabeskçiler okusun diye yapmadım" demiştiniz. Yakın tarihe baktığımızda ise İbo'nun son iki kasetinde sizin bestelerinizin olduğunu görüyoruz. Üstüne bir de İbo Şov'a katılıp İbo'nun saz heyetiyle şarkı söylediniz. Ne değişti de sanat hayatınızı **Saddam** *suratlı, lahmacun kralıyla birleştirdiniz?*

–İnsanlar beni yanlış anladı. Çünkü ben *"arabeskçi İbo'ya"* değil hiçbir ücret ödemeden şarkılarımı okuma cüreti gösteren *"beleşçi İbo'ya"* kızmıştım. Şimdi çok şükür aramızdan telif sızmıyor. Üstelik öğlen yemekleri Tatlıses Lahmacun'dan bedava geliyor. Ayranı biraz tuzlu ama olsun, beleş ayran asitli koladan tatlıdır.

–Biraz da özel hayat deyip kızınız **Beste** *ile* **Tayfun***'un biten evliliğine geçelim.*

–Aslında geçmesek iyi olur, çünkü kızım çok yıprandı. Siz bakmayın Beste'nin Çarkıfelek'te **Mehmet Ali**'nin geyiklerine kahkaha attığına, el nino dünyaya ne kadar zarar verdiyse Tayfun da Beste'ye o kadar zarar verdi!

–Kayahan Bey maalesef yerimiz doldu. Size kapalı perdeli, loş ışıklı odalarda bol "besteli" ve milyarlarla dolu bol "desteli" günler diliyoruz.

BARIŞ ERTÜRK

ASLA VAZGEÇME!..

MEDYAZOR

RATING CANAVARI CAN ALMAYA DEVAM EDİYOR...

Televizyonlardaki rating canavarı yüzünden, yıllarca okuduğumuz, çok sevdiğimiz o çizgi roman kahramanları bir bir elimizden kayıp gidiyor. Olay şöyle gelişiyor: Önce, "'Ne yapsak da çok izlenen bir dizi yapsak, çok para kazansak" diye düşünen bir TV yapımcısı çıkar. Eski mizah dergilerinden **Çılgın Bediş, Utanmaz Adam** gibi bir tip bulur. Bu tipleri, bildiğimiz halleriyle uzaktan yakından ilgisi olmayacak bir şekilde diziye aktarır. Ortaya çıkankepazelik, tatsız tuzsus izlenmez bir şey halini alır. Bizlerin kâğıt ve mürekkep olarak tanıyıp sevdiğimiz, maceralarını heyecanla bekleyip okuduğumuz kahramanlar, ete kana bürünmelerine rağmen iki boyutlu, silik karakterler halini alır. Hele bir de "oyunculuklarla" iyice beter olur.

İlk önce Çılgın Bediş'i öldürdüler. Yaptıkları berbat dizi tutmayınca, Çılgın Bediş'i aslıyla alakasız bambaşka bir berbat dizi haline getirdiler. Şimdi adı Çılgın Bediş olan, herhangi bir dizi olarak yayınlanmayı sürdürüyor.

En son cinayet ise Utanmaz Adam'da işlendi. Yıllarca maceralarınısoluk soluğa okuduğumuz Şeref, karşımıza burnumuzdan soluyarak seyrettiğimiz bir dizi olarak çıktı. Bizim hayallerimizde yaşattığımızdan o kadar uzaktaydı ki, yayından kaldırıldığında maalesef hiç üzülmedik.

Dileğimiz; bundan sonra, mizah dergilerinin sevdiğimiz kahramanları, televizyona uyarlayarak öldürülmemesi...

MEDYAMIZ AĞIR YARALI

▼ *20 Nisan 1998 / Hürriyet*

▲ *20 Nisan 1998 / Sabah*

Baskı makineleri sarı-lacivert makine yağıyla çalışan spor medyası, bu hafta ağır yara aldı. Hele Can Ataklı'dan Cengiz Çandar'a kadar siyaset yazarlarıyla da FB'nin şampiyonluğu için seferber olan ***Sabah***, daha da ağır yara almış olmalı. Geçen pazartesi spor sayfaları üzerine ölü toprağı serpilmiş gibiydi. Gerçi, eğer Galatasaray şampiyon olursa, tüm o sayfalar sarı-kırmızı renklere boyanacak ama, şimdilik ne olur ne olmaz tedirginliği ile bir suskunluk hakim medyamıza. Şampiyon kim olur bilemeyiz, ama eğer bir maçı izlemediyseniz, o maç hakkında bir-iki yazar dışında kimseden sağlıklı bir bilgi alamayacağınızdan eminiz.

20 Nisan 1998 / Posta

Türkiye'de yasak

Sperm ve yumurta nakli ülkemizde kanunla yasaklandığı için, bu yöntemle çocuk sahibi olacak aileler Amerika ve Avrupa'ya gidiyor.

Sperm yasağı aileleri kaçırıyor

Çocuk sahibi olmak isteyen aileler, Avrupa ve

Posta gazetesinin "sağlık" sayfasında bir haber: "Sperm yasağı aileleri kaçırıyor".

Sperm yasağı yüzünden aileler kaçar mı kaçmaz mı ayrı bir konu, bu habere konulan fotoğrafın uygunluğu apayrı bir konu... Acaba fotoğraftaki aile sperm sorunu çeken bir Türk ailesi mi? Yoksa sperm satan firmanın broşüründen alınma bir fotoğraf mı? Nedir bu yaa?!..

TİLKİ UYKUSU

SABRİ GÜL

SUNAY AKIN

BAYRAĞA SAHİP ÇIKMAK!..

Sıcak bir yaz günü, otomobil ile yoğun bir trafikte Boğaz köprüsüne doğru dura kalka ilerlerken yolun soluna park etmiş ve motor kapağı kalkmış bir otomobil gördüm. İstanbul'da, her yaz mevsiminde görülebilecek sıradan bir *"hararet"* olayı diyecektim ki, hayrete düştüm! Adam, reflektör yerine ortasından kesilmiş bir karpuz koymuştu otomobilin birkaç metre gerisine. Büyük olasılıkla reflektörü yoktu ve evine getirmekte olduğu karpuzu aynı amaçla kullanmaktaydı. Yanından geçerken, trafik polisine söylediği şu sözü duydum: *"İdare et abi. O da kırmızı, bu da kırmızı!.."*

Gazeteci **Musa Ağacık** *"Türk bayrağı neden kırmızı?"* yazımızdan yola çıkarak, Artı Haber dergisinin ilk sayısında işadamlarını sorgular. TÜSİAD Başkanı **Muharrem Kayhan** soruya şu yanıtı verir: *"Şuhedanın kanının rengi."* İTO Başkanı **Mehmet Yıldırım** da aynı görüştedir: *"Bu ülkeyi kazanırken çok kan döktük. Onun rengini aldığı için bayrağımızın rengi kırmızı."* İşadamları da, söylemlerinde hararetli bir şekilde bayrağı kullanan, o ulusal değeri politikalarına alet etmek isteyen politikacılarla düşünce farklılığına düşmezler. Milliyetçi partileri destekleyenler de zaten onlar değil midir?..

'90'lı yıllarda bayrağın olur olmaz yerlerde kullanılışına tanık olduk. Bu durum elbette çek-senet mafyasını, eroin ticareti yapan çeteleri ve hazineyi soyan devlet yetkililerini çok memnun etmiştir. Çünkü söylemlerinin tuttuğunun, kirli işlerini ardında yürüttükleri paravanın oluştuğunun göstergesiydi, otomobil camından bir anahtarlığa kadar kullanılan her bayrak!

Meşrutiyetin ilanından sonra da, meyhanelere varıncaya kadar dükkân camlarına, olur olmaz her yere yağlı boya ile ay yıldızlı bayrak yapılırdı. Ama, bu uygulama bir süre sonra yasaklanır. Yasağın gerekçesi, bayrağın küçük düşürüldüğüdür. **Arif Nihat Asya'**nın da, ders kitaplarından eksik olmayan şiirindeki *"seni selamlamadan geçen kuşun / yuvasını bozacağım"* dizeleri yalnızca bayrağı değil, onun uğruna canını veren insanları da küçük düşürmektedir. Özgürlük ve bağımsızlık uğruna ölen Anadolu insanının türkülerine bakın. Bir tanesinde olsun, kuş yuvasını bozmaktan söz edildiğini duyamazsınız. O türküler ki, cephede emperyalizme, sömürüye karşı direnen nice insanın ölmeden önce dudağındaydılar.

Günümüzde, bayrağın renkleri düşünce özgürlüğüne, insan haklarına karşı olan, işkenceden, baskıdan yana zorbalar tarafından kullanılırken, yüzyılın başında durum tam tersineydi. Edebiyat-ı Cedide topluluğunun şairleri, yazarları düşüncelerini içeren kitaplar yayımlamaya karar verirler. **Hüseyin Cahit Yalçın'**ın önerisiyle gazeteleri ve dergileri yasaklayan **II. Abdülhamit'**in despotluğuna karşı kitaplar bayrağın renklerinde çıkarılır. Kitapların kırmızı kapaklarında adları ve yazar adları beyaz olarak yazılır. Kenarlara da beyaz şeritler konur. Ama, kitapların ilk sayfalarında önsöze yer verilmez. Bunun nedeni, böyle bir önsöz konulursa geleneğe uygun olarak II. Abdülhamit'e dua etmek zorunda kalınılacağıdır. Hüseyin Cahit Yalçın *"Edebî Hatıralar"* adlı yapıtında şunları yazar: *"Sansürün zulmüyle dilsiz hale gelen kitaplarımız hiç olmazsa uzaktan görünüşleriyle zihinde vatan mefhumunu canlandıracaklardı."*

İlk olarak Hüseyin Cahit Yalçın'ın *"Hayatı-Muhayyel"*i basılır. Yazar, bu kitaptan aldığı parayı **Tevfik Fikret'**e ödünç verir. Böylelikle de 1900 yılının 5 Şubat günü Fikret'in, içinde 153 şiir bulunan ünlü eseri *"Rübâb-ı Şikeste"* yayımlanır.

Bayraktaki ay-yıldız, 1930'lu yıllarda Ermenistan Cumhuriyeti'nin Ağrı Dağı'nı bayrak yapmak istemesiyle doğan tartışmalara da konu olur. Ağrı Dağı'nın Ermenistan sınırları içinde olmadığı gerekçesiyle Kürtlerin başını çektiği bir halk hareketiyle bu girişim önlenmeye çalışılır. İşte o an, Rusya Dışişleri Bakanı şunları söyler: *"Türkler bayraklarındaki ayın kendi ülke sınırları içinde olduğunu mu söylemek istiyorlar!?"*

Aya ya da uzayın herhangi bir köşesine gönderilecek araca konulmak üzere ayrılan bayrağın cumhurbaşkanı tarafından üç defa öpülüp alna değdirilmek suretiyle Amerikalı yetkililere teslim edilişine tanık olduk. Bayrağımızın tarihini ders kitaplarında bilimsel olarak anlatmadıkça, böylesi görüntüleri daha çok izleyeceğiz.

Düşünceyi yasaklayan ve ülkemizi ortaçağ karanlığına sürükleyenlerin kan sevdasına bir an önce dur demeliyiz. Yoksa, kanımızı emen emperyalistler, ay-yıldızlı bayrağı uzaya çıkarıp indirecek teknolojiye sahip olurken, biz hep arkalarından bakakalacağız. Ve çerçeve içinde, uzayda araştırma yapan bilim adamlarımızın fotoğrafları yerine, altına *"Falanca tarihte filanca gezegene gitmiştir"* diye yazıp bayraklarımızı sergilemeye devam edeceğiz.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI Sefer Selvi

DERYA SAYIN

"BAYLAR BAYANLAR"; PAZAR GECESİ KÖŞEMİ YAPTIM, BİTİRDİM... FAKAT AÇIK SÖYLEMEM GEREKİRSE YAPTIĞIMI BEĞENMEDİM... BU HAFTA KARİKATÜR OLMASIN, BAŞKA BİRŞEY YAPAYIM DEMİŞTİM FAKAT OLMADI... VE HAFTALIK EFORUMU DA BÖYLECE BOŞA HARCAMIŞ OLDUM...

SABAHLADIĞIM YORGUN ARGIN GECENİN SABAHI. NE YAPACAĞIM, NE EDECEĞİM DİYE DÜŞÜNÜRKEN AKLIMA İKİ GÜN ÖNCE TAKSİM'DE BİR TEZGAHTA BULDUĞUM "GÜM GÜM" DERGİSİNİN ESKİ SAYILARI GELDİ... GÜM GÜM DE BU ÜLKEDE YAYINLANMIŞ VE SESSİZ SEDASIZ YAYININI KESMİŞ ONLARCA MİZAH DERGİSİNDEN BİRİYDİ... BU HAFTALIK BANA MÜSADE EDİYORSUNUZ VE SİZE GÜM GÜM'DE YAYINLANAN (80'li yılların başı.) KARİKATÜRLERİMDEN BİR POTPORİ SUNUYORUM... LOGOSUYLA VE LOGONUN KENARINDA KULLANDIĞIM RESİMLE... BU RESMİ ORAYA KOYMAMIN DA İLGİNÇ BİR HATIRASI VARDIR... BEN GÜM GÜM'DE BAYAĞI AÇIK SAÇIK ŞEYLER YAPIYORDUM... İSMİME BAKARAK BENİ KADIN SANAN K.T.Ü ÖĞRENCİLERİNDEN "EROTİK MEKTUPLAR" ALMAYA BAŞLAMIŞTIM... İŞİN KOMİĞİ, BEN DE ONLARA BİR KADIN GİBİ YAZIYORDUM... BİR ERKEĞE ÇOK İHTİYACIM OLDUĞUNU, BENİ HİÇ KİMSENİN DOYURAMADIĞINI, VS ŞEYLER... ARALARA KENDİMCE BİR ERKEK GRUBUNUN HOŞUNA GİDEBİLECEĞİNİ SANDIĞIM İÇ GIDIKLAYICI ŞEYLER DE SERPİŞTİRİYORDUM... BİR GÜN TAA TRABZON'DAN ATLAYIP DERSİME GELMİŞLERDİ VE BENİM TİPİK BİR ERKEK OLDUĞUMU GÖRÜNCE ORTA ŞİDDETTE BİR DEPRESYON YAŞAMIŞLARDI... VE BEN DE BU OLAYDAN SONRA SAYFAMDA RESİM KULLANMAYA BAŞLAMIŞTIM... HEY GİDİ YILLAR, NE ÇABUK GEÇTİ...

ALTAY MARTI

GÜLE GÜLE ÇOCUK

Sen alıp başını gidersin uzaklara elbette çocuk! Huzursuzdun çünkü; yaralıydın... Çekingendin.

Bu hayat, senin ona bağlandığın kadar bağlanmadı sana... Kimsesizdin. Ellerini uzattın, çırpındın, yakardın, gizli gizli ağladın. Ama olmadı işte çocuk. Gülümsemen hep eksik kaldı. Korkuların her zaman daha büyük oldu sevinçlerinden. Yalnızlığının bile tadını çıkarmaya vaktin olmadı. O çok sevdiğin yalnızlığının.

Oysa sen ufacıktın çocuk. Kendi çığlığından bile küçüktün. Bir acıyı alıp hünerli yüreğinle, kaygıların hiç bitmese de sevgiye dönüştürdün. Şimdi nerelerdesin, gülümsüyor musun, sesini, en azından kendi sesini duyabiliyor musun?

Ben daha bu dünyaya gelmeden önce çocuk, senin beni yaratmana daha yıllar varken, bir okul bahçesinde arkadaşlarınla çektirdiğin fotoğraf var şu an elimde. Üstünden başından belli: Yoksulmuşsun. Esmer tenin bile gizleyememiş yok oluşuna dek sürecek yüzündeki kederi. Öyle mahzun bakıyorsun ki çocuk. Belli ki örselenmişsin, hırpalanmışsın. Belli ki çok erken başlamış sancıların.

Bize çok yabancı bir şehirde kendimizi sakınarak, belki ömür boyu her şeyle çatışarak, ürkek, temkinli ve hep iyi şeyleri umut ederek yaşadık yıllarca seninle. Rutubetli evlerde yaşadık, yoksul sofralara oturduk, hasta olduğumuzda sabahlara dek birbirimizin başında bekledik. Güldüğümüz de oldu, üzüntümüzü sakladığımız da. Ne çok elimizden tutup parklara, sinemalara, çay bahçelerine götürdün bizi çocuk, yorgun adımlarınla. Hangimizin eli daha minikti; şimdi unuttum.

Sen gittikten sonra, epey sonra, belki de geceler boyu olmayacak çaresizliğinle, çırpınarak, kıvranarak oturup yazdığın, ama sonra nedense göndermediğin mektuplarını buldum. Okurken içim acıdı. İşsiz kalmışsın bir keresinde ve yalvarmışsın bir arkadaşına. Çocuklarım var demişsin, kış geliyor demişsin, bir destek -ufacık bir destek- istemişsin. O kadar mı saldırgandı bu küstah ama zavallı hayat çocuk? Çok mu zahmet çektin, çok mu kınıldın, çok mu dağlandı yüreğin? Çocuk, çocuk, çocuk!...

Oturduğun küçücük kartondan gecekondunun arka bahçesindeki tam da bize yakışan çiçeklerini usul usul büyütmeye çalışıyoruz şimdi. Belki iyi bakamayacağız, belki istedikleri gibi büyüyemeyecekler, ama büyük ihtimalle ölmeyecekler... Ölmeyecekler. Sen şimdi nerelerdesin çocuk!

Hatırlarla avunmalı mıyım, gidişini anlamalı, kabullenmeliyim? Hayır! Öfkeliyim. Bu topraklara, yeryüzüne, gökyüzüne, her şeye öfkeliyim. Seni doğru dürüst ağırlayamadılar, çok incittiler diye kızıyorum. Küçücük çocuktun sen; bir seninki gibi cılız bedene onca yüklenmenin, başına o kahrolası yoksulluğu musallat etmelerinin ne gereği vardı. Sen insandın çocuk! Bakışlarında anlam, damarlarında kan, kalbinde isteklerin, yürüyüşünde heyecanın ve kimse yeterli görmese de bir kendince mücadelen vardı. Tamam, belki uyumsuzdun, belki beceriksizdin, belki cesaretsizdin, belki çalkantılıydın, belki iş bilmezdin, belki melankoliktin, ama sonuçta sen insandın çocuk! Bu hayatın seni barındırabilmesi, sana kol kanat germesi, seni o denli ürkütmemesi, sana o denli haksızlık yapmaması gerekirdi. İşte bu yüzden öfkeleniyorum çocuk. İçinde yaşadığın ülke senin kendine olan güvenini kaybetmene, zaman geçtikçe kendini daha çok suçlu hissetmene yol açtı. İşte isyanım bunadır.

Oysa sen ufacıktın çocuk. Kendi çığlığından bile küçüktün. Bir lokma ekmek için onca kahrın çekilmesi şart mıydı? Lanet olsun! Lanet olsun!

Hayatın uzun tırnakları mı vardır çocuk? Niye öyle çizgiler içindeydi yüzün? Daha doğduğun ne olmuştu ki? Niçin böyle erken öldün?

Bir gün görüşeceğiz çocuk. Bıraktığın anılar da son bulacak o gün. Uğultu, soluk tıkanması, tasalanmız ve hep çekindiğimiz için hata sandığımız sevinçlerimiz bitecek. Eşit olacağız çocuk. Bir gün görüşeceğiz. Bir gün buluşacağız.

Seni arka bahçedeki çiçeklerle uğurluyorum, sızısı çok kalbimle...

Ne çok dolaştık uzun zaman önce yollarda el ele. Hangimizin eli minikti, şimdi unuttum. Güle güle çocuk! Güle güle!

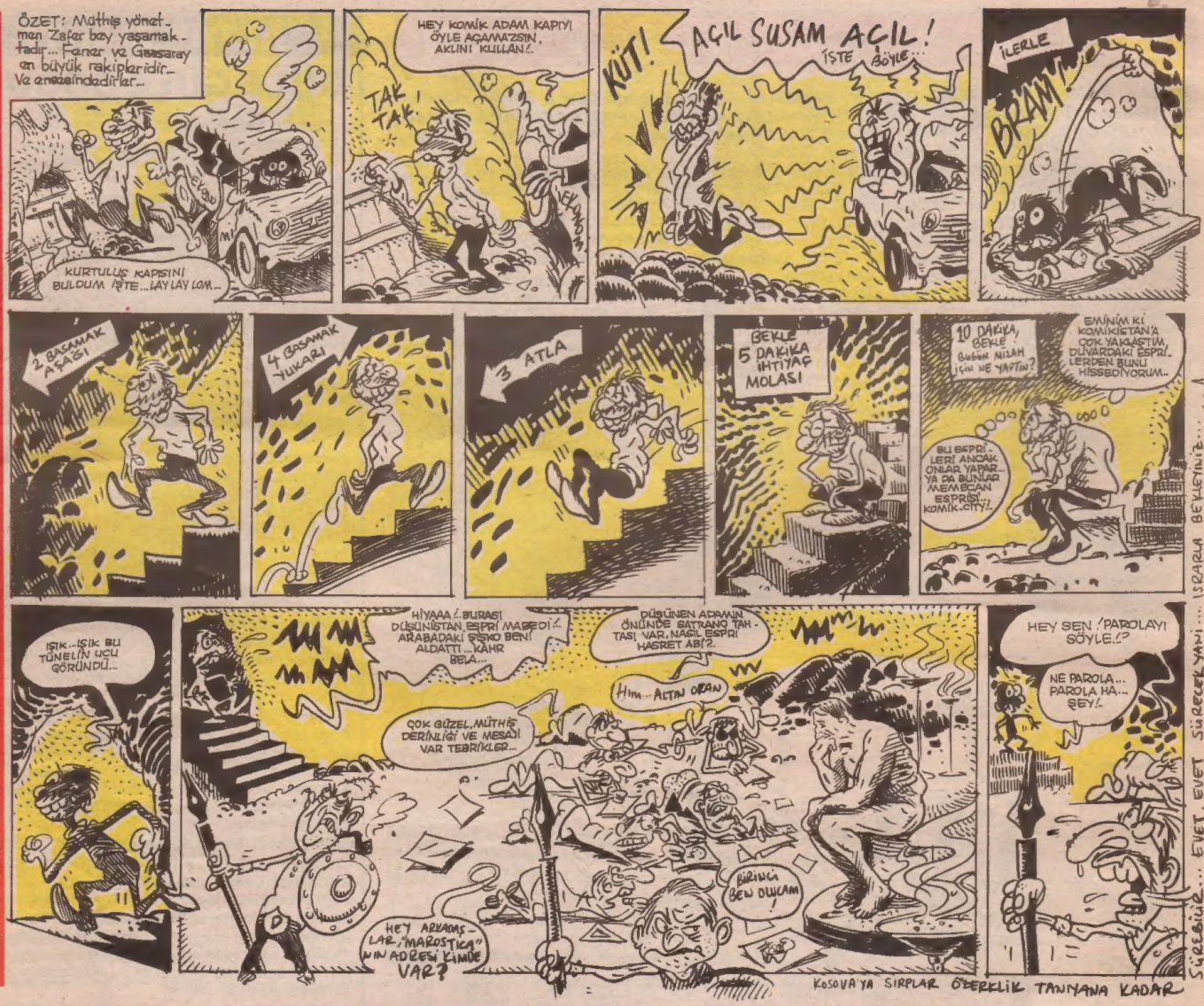

ALP'HABE

Son anda aldığımız bir habere göre...

Kanat Güner olayı ve doğru tavır

Bir tatsız konu... **Kanat Güner**'in, Beyoğlu Sineması'nın tuvaletinde **"aşırı doz"** alarak eroinden ölmesi.

Eski solcu, yeni liberal sağcı, kısaca dönek **Gülay Göktürk,** yüreklere su serpen bir yazı yazdı *Yeni Yüzyıl*'da.

Bozuk saat bile günde iki kez doğruyu gösterirmiş ya...

Gerçekten de doğruyu gösteriyor bu kez Gülay Göktürk, nasıl olduysa...

Kanat'ın göğe çıkmış bir **İsa** gibi sunulduğunu, **"duyarlı, anarşist ve sıra dışı bir insan"** gibi gösterilerek, bu marjinalliğin özenti yaratacak boyutta tehlikelice kutsandığını anlatıyor.

Diyor ki: **"Neden o berbat ölüme yol açan; uyuz bir köpek gibi bir hela köşesinde kusmuklar ve köpükler içinde titreme ve kasılma nöbetleriyle başka Kanatları özendiriyoruz. Uyuşturucu kültürünü yüceltiyor, onu bir başkaldırı kültürü olarak sunuyoruz. Eğer bu belayı kontrol altına almayı istiyorsak, bu alt kültüre karşı ideolojik bir savaş açmalıyız artık."**

Leman dergisi, "antimedya" köşesinde, işte bu doğruya saldırıyor. Sosyalist görünülecek ve **"vebalı fare sidiği", "pisuar suratlı kadın"** yaratıcılığı yapılacak ya...

Uyuşturucunun pazarı alt kültür değilmiş, **Ayşegül Tecimer** uyuşturucuyu tanımazmış...

Yok ya!..

Siz, kokainlerin Gazi Mahallesi varoşlarında mı tüketildiğini sanıyorsunuz?

Bu **"maksat saldırı olsun"** eleştirisinde şöyle bir cümle var mesela:

"Ve hayata masum ve fazlasıyla çok sorusu olan genç insanların bazen narin bedenleri bu ağır soruları kaldıramaz. Çünkü hayatın çirkin yüzüne tahammül edebilecekleri güçleri yoktur..."

Saptamaya bak.

Ne demek bu?

Cümledeki ve yazının bütünündeki Türkçe fukaralığı ve biçareliği bir kenara... Fikir ve zihin yoksulluğu en fenası...

Bütün cankiler masum, bütün cankiler sabahtan akşama, **"Allah'ım ne olacak bu memleketin hali"** diye nöbet geçiriyor. **"İşçiler neden ve nasıl sömürülüyor"** sorusuna bulduklarını sandıkları yanıt işe yaramayınca kendilerini zehirlemekte buluyorlar çareyi...

Hepsi hippiler gibi politize!..

Üstelik bedenleri de narin!..

"Hayatın çirkin yüzüne" tahammül edemeyip, kollarında buldukları son damara ölümü zerk ediyorlar.

Kadın diyor ki:

"Gençlere, uyuşturucu bağımlılığının, bu kokuşmuş düzene karşı bir isyan değil, o düzenle en aşağılık, en korkakça bir uzlaşma biçimi olduğunu anlatmalıyız."

İşte geldiğiniz nokta! Bir dönek bile sizden daha devrimci kalıyor... Hazin...

METİN HAKYERİ

e-mail: hakyeri@yahoo.com

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

dandino

interlektüel

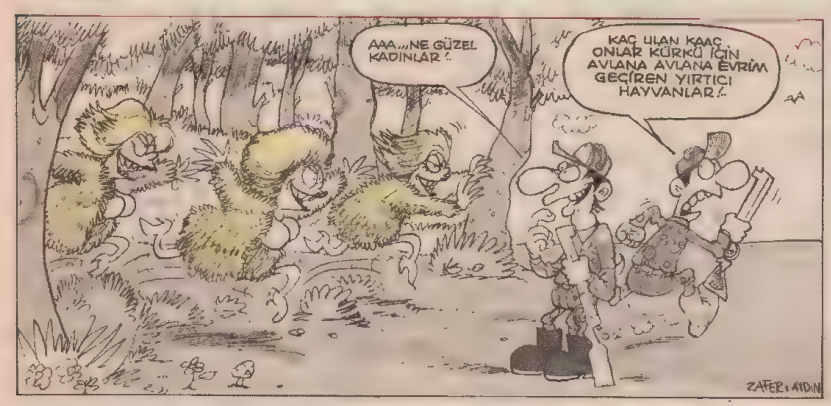

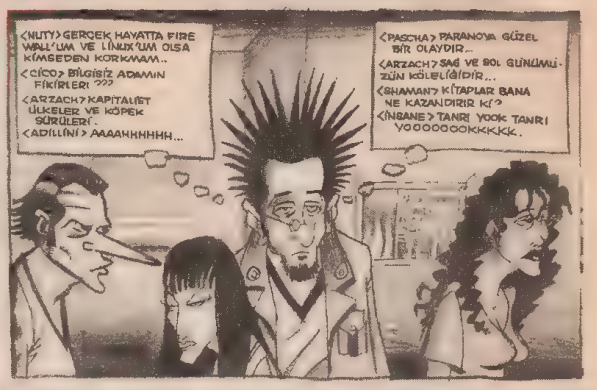

<ARZACH> BANAL DÜNYANIN REEL KÖLELERİYİZ <CİMCİME> AY ARZ UCMASAN DİYORUM.. <SERGİO> ULAN SAKSO GENE MAİL'LARA BAKMAYA MI GELDİN ? <ADİLLİNİ> GALAKSİLER KENDİ ARALARINDA İKİYE AYRILIRLAR GALAK VE SİLER AHAAHAAHA... <SHAMAN> YA VAR YA BEN TAKİP EDİLİYORUM SANIRIM... <AMCA> OLSUN DA KİMİNKİ OLURSA OLSA...EHUEHU... <POLİS> BANYAR KİCK VAR.....AAA_ ÖÖÖ...ŞU BU!

İsim babası Katoz Hayri

–İyi günler Katoz Bey...

–İyi günler canım...

–Şey, biz insanların kafalarının burun, göz, ağız gibi organlarının olduğu kısma ortak bir isim vermek istiyorduk...

–Eee?..

–İyi bir isim bulamadık da, size bir danışalım dedik...

–İyi o zaman, yüz deyin...

–Nasıl?..

–Yüz diyorum, yüz olsun...

–Yani 98, 99, 100'deki gibi mi?..

–Evet, söylerken öyle ama yazarken 100 değil, yüz diye yazacaksınız...

–Ama sayı olan yüz'le karışmasın...

–Karışsın kardeşim, bazı kelimeler de o kadar karışsın artık...

–Konuşurken çok problem çıkar...

–Cümlenin gelişinden anlaşılır o... Kafanızı takmayın. Haydi ben şimdi navuza gidiyorum. Sen de git biraz yüz!..

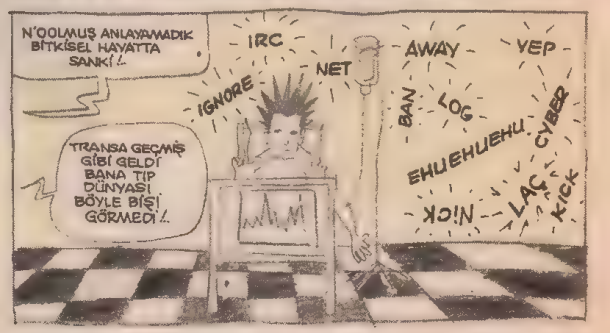

minik üstad

ZEYNEP DEMİRKALE

yazıyor

BENCE LEONARDO!

İnsanlar arasında, özellikle de kızlar arasında hep tartışılıyor; "Ricky Martin mi yakışıklı, yoksa Leonardo di Caprio mu?" diye. Aslında benim için fiziksel güzellik çok önemli değil ama ikisinden birini seçmem gerekirse Leonardo derim. Niçin?.. Çünkü Leonardo daha evcil bir imaja sahip gibi!..

minik küstah

AVÇA UÇANKALE

yazıyor

UNO, DOS, TRES...

Yakışıklı ve çok sempatik, çok canlı haarika biri... Ricky Martin, insanların duygularını sömürmeden kalbime girdi. Leonardo di Caprio'nun Ricky'nin yanında hiçbir şansı yok. Ama bazıları o aptal görünüşlü adamı çok beğeniyorlar. Haydii batan geminin malları bunlaaar!..

GEZİNTİ... ÖLÜM... ŞİİR...

Altay Martı / Sencer

Büyük ihtimalle sizin için de öylezdir, insanın usul usul çocukluğunu geçirdiği, hoy attığı herhangi bir şehir zamanla ailesi gibi olur. Diyarbakır böyle bir kenttir benim için. Ömrümün yirmi yılı geçti o kınalı topraklarda.

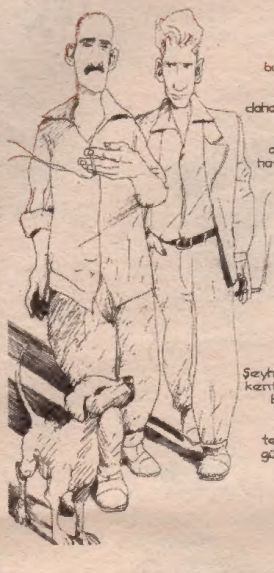

Ayrılmaya yakın dönemlerde bu, bizim karakaşlı, yüzünün nakışı güzel kentimizi daha iyi tanıyabilmek, kokusuyla daha çok sarmaş dolaş olabilmek için her hafta sonu herhangi bir arkadaşımla birlikte geniş turlar atardık caddelerde..

O pazar günü de Şeyhmus'la dolaşacaktık kenti. Sabah erkenden buluştuk. Şehir yeni yeni uyanıyordu. Ciğer kebapçıları tezgahlarını kurmuş, günün ilk mangallarını yakmıştı.

Yanımızdan büyük ihtimalle Küpeli ya da Dingilava havuzlarına cimmeye giden gençler geçiyordu. ellerinde terbalarla.

Konuşa konuşa yürüyorduk, sonunda Dağkapı'ya vardık. Biraz sonra da balıkçılar başındaydık. salaş bir kahveye çöküp örük peynir, tereyağı, bal, Derik zeytini ve açık ekmek ile çaydan oluşan kahvaltımız mükemmeldi doğrusu.

Kaç çay içtiğimizi hatırlayamıyorum Sonra çıkıp demirciler, bakırcılar, peynirciler, yoğurtçular ve kasapları, güne nasıl başladıklarını, insanlarla nasıl hasır neşir olduklarını izledik bir süre.

Derken Mardinkapı'ya yöneldik. Kürsülerini dama dizmiş, kaçak çayı ustaca demleyen bir kahveye vardığımızda öğlen olmuştu. Damda çay yudumlayıp aşağıda yan yana serilmiş halılar gibi ucsuz bucaksız akıp giden tarlaları, Nevsel Bahçelerini, bir nazlı kız gibi süzülen, çok şey görmüş geçirmiş Dicle Nehrini, daha ötede Ortaözü Köpeği'yi seyretmek ne büyük bir zevkti.

Şehir çocuğuydu Şeyhmus ve her şehir çocuğu gibi topraklarını kokusunu, tarif edecek kadar iyi tanıyor ve aşk derecesinde seviyordu. Bana uzun uzun oradaki Şemsiler Kayalığını, Şeyh Muhammed Düzlüğünü ve Kırklardağını anlatıp durdu.

Oturmaktan uyuşan vücutlarımıza yeniden can gelsin diye yavaş yavaş kalktık kahveden. Akşam olmak üzereydi ve biraz yorulmuştuk artık. Tam Mardinkapı Mezarlığının yanından geçerken Şeyhmus durdu..

Devamı arka sayfada

Baş tarafı 13. sayfada

Bir oraya girmemiştik. Oraya da girdik. Bakımsız ve yoksul bir mezarlıktı burası. Burayı da anlattı Şeyhmus.

PERŞEMBE AKŞAMI CANLANIR BURASI. ETRAF YASİN OKUYAN MEDRESE ÇOCUKLARIYLA, SU VE MEVLÜT ŞEKERİ SATICILARIYLA DOLAR. BİR DE KEL BEŞO GELİR ARABANA ÇALAR İLAHİLER OKUR...

Onu dinlerken birden gözüm yan yana duran iki mezar taşına takıldı. İçim ürperdi. Doğum ve ölüm tarihlerinden babaoğul olduklarını düşündüğüm iki ölünün başındaki taşlarda biri Ahmet Arif diğeri Nazım'dan, iki şiirden mısralar vardı.

MEHMET DUMLU
1930-1992
NE AH EDİN DOSLAR
NE AĞLAYIN
DÜNÜ BUGÜNE,
BUGÜNÜ YARINA
BAĞLAYIN

ALİ DUMLU
1908-1967
ÖLÜMBU
FIKARA ÖLÜMÜ
YA BİR KUŞLUK VAKTİ
YA AKŞAM ÜSTÜ
YA DA SEHER MAHMURLUKTA
BAKARSIN OLMUŞ OLACAK

Mezarlığın ürkütücü havasından mıydı, yoksa şiirlerden mi etkilenelim bilmiyorum, bayağı üşümeye başlamıştım, sonra usulca ayrıldık. Yolunuz düşerse gidin görün. O savrulmuş ertin kendi halindeki mezarlığında toprağı şiirle beslenen iki ölü yatıyor.

— BİTTİ —

Serkan Alpay, geçen hafta bu köşeyi ele geçirmenin rahatlığıyla karikatürlerini çizerken ummadığı bir şey oldu! Taa Kocaeli'nden kalkıp gelen **Akman Atılgan** da onun köşesini bastı... Aralarındaki müthiş kapışma görülmeye değerdi... Sonunda *Dinozor İhtiyar Heyeti* araya girdi de olay büyümeden tatlıya bağlandı... Şimdilik aynı köşeyi paylaşacaklar... Şimdilik diyoruz, çünkü birbirlerine pek de dostça bakmıyorlar... Eee, ne de olsa ikisi de genç adam...

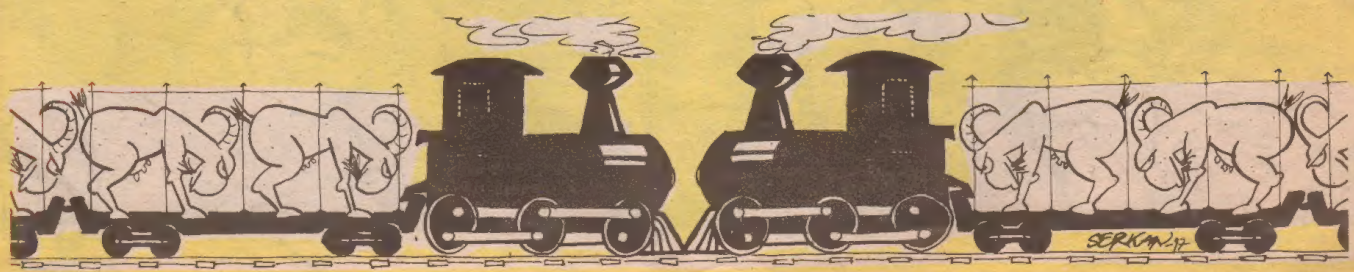

TANSU ÇİLLER'İN TELESEKRETERİNDEN NOTLAR

Alo ablo, ben **Bahattin...** Bunlar ciddi ciddi alacaklar galiba beni askere... Halbuki ben bu vatan için hem burada siyaset yaptım, hem de aynı anda Ürdün'de işçi olarak çalıştım... Bunlar kadir kıymet bilmiyorlar abla... Eğer askere gidersem, **Mert** modeli olabilir mi, acaba diyerekten aradım... Gerçi ben su altına dayanamam, fobim var ama olsun, bi yolunu bulup su yüzüne çıkarım... Yeter ki sana yakın olayım... Ara beni abla!..

Alo, **Tansu** Hanım, yok musunuz aceba, ben **Sibel Can...** Şimdi efendim, belki basında okumuşunuzdur, biz ailece İngilizce öğrenmeye karar verdik... Amerika'dan öğretmen getirticez, bir yıl bizde kalıcak... Ama siz bizimle yaşamayı kabul ederseniz, çok seviniriz, Amerikalı öğretmene gerek kalmaz... Hem biz sayenizde Türkçe'yi unutup şakır şakır İngilizce konuşuruz, hem de siz politik kaos olaylarından kurtulursunuz... İlgilenirseniz herhangi bir TV kanalını arayın, onlar beni bulur... Baaay....

Alo, ben **Özer...** Bunları yüzyüze söylemek isterdim ama başka çarem yok... Düşün artık, birbirimizin yüzüne bakacak yüzümüz kalmamış... Ama hep senin yüzünden... Niye bulaştın o fena işlere sanki?.. Ben evde kek yapıp *"Karım çok yoruluyor"* diye üzülürken, sen coşmuş gitmişsin... Benim hiçbir olaydan zerre kadar haberim yok, aha bu kaset de belge olsun!.. Yollarımız ayrılıyor Tansu... Belki fakir ama namuslu yaşamak istiyorum... Küçücük bir eyalette, küçücük bir pansiyon işletmek istiyorum... Yine de işler düzelirse, kredin var bende... Şimdilik bu... Elveda bebeğim!..

Ya anne yaa, nerdesiniz yaa, ben **Mert**!.. Başım belada ya... Arkadaşımlan *"Sikeribil"* oynuyoduk, hani yok mu kelime oyunu... Tuttu, göbekten *"YOLSUZLUK"* yazdı herif, hem de jokersiz mokersiz... Dayanamadım, attım kafayı, dişleri döküldü... Anne bişiler yapın yaa... Ben senin için kendimi yaktım yaa...

Tansu gızım, evde yok musun?.. Ben **Süleyman...** N'assın gızım, hiç arayıp sormuyon... Seni yıldız yapacam gızım, öyle bi yefiştirecem ki, fırtına gibi esecen... Ben bu sabah kafamı avizeye çarptım, sanki biraz hafızam gayboldu... Bi, tek seni hatırlıyom... Ehi ehi eh... İnandın mı Tansu?.. Bende hiç hafızayı gaybedecek gafa var mı?.. Sen misin baba sözünden çıkan, anca gidersin Yüce Divan'a, haylaz seni!.. Bazı divanlar sırt ağrıtır, bazıları da baş!.. Ehi ehi eh...

Hanımefendiciğim, ben **Nazlı...** Hayırlı bi iş için aradım... Bi ailenin ikiz kızlarıyla tanıştım, çok şirin şeyler, süper de zenginler... Amerika'da kasabaları var... Tam bizim **Mehmet Ali**'yle Mert'e göreler... Vallahi sırtınız yere gelmez... Gelin senkronize şekilde kız isteyelim... Sizlen akraba olmak gururdan da öte bişey olur... Çok öptüm...

İyi günler, ben **Ertuğrul Özkök...** Eskiden sizin için parmaklarında sihir var yazmıştım, hatırlarsınız *"magic touch"* olayı... Yanılmışım, sihir sizde değil, her iktidarla şahane anlaştığıma göre ben de olsa gerek... Kendi öz sihrimmiş meğer o benim... Belirteyim dedim...

Alo, ben **Mesut...** Yapmayı düşündüğüm bi gaf var da, size soracaktım, daha önce yapıldı mı diye hah hah ha!.. Ne yersen ye asit yapar ağzında!..

S. Gürpınar

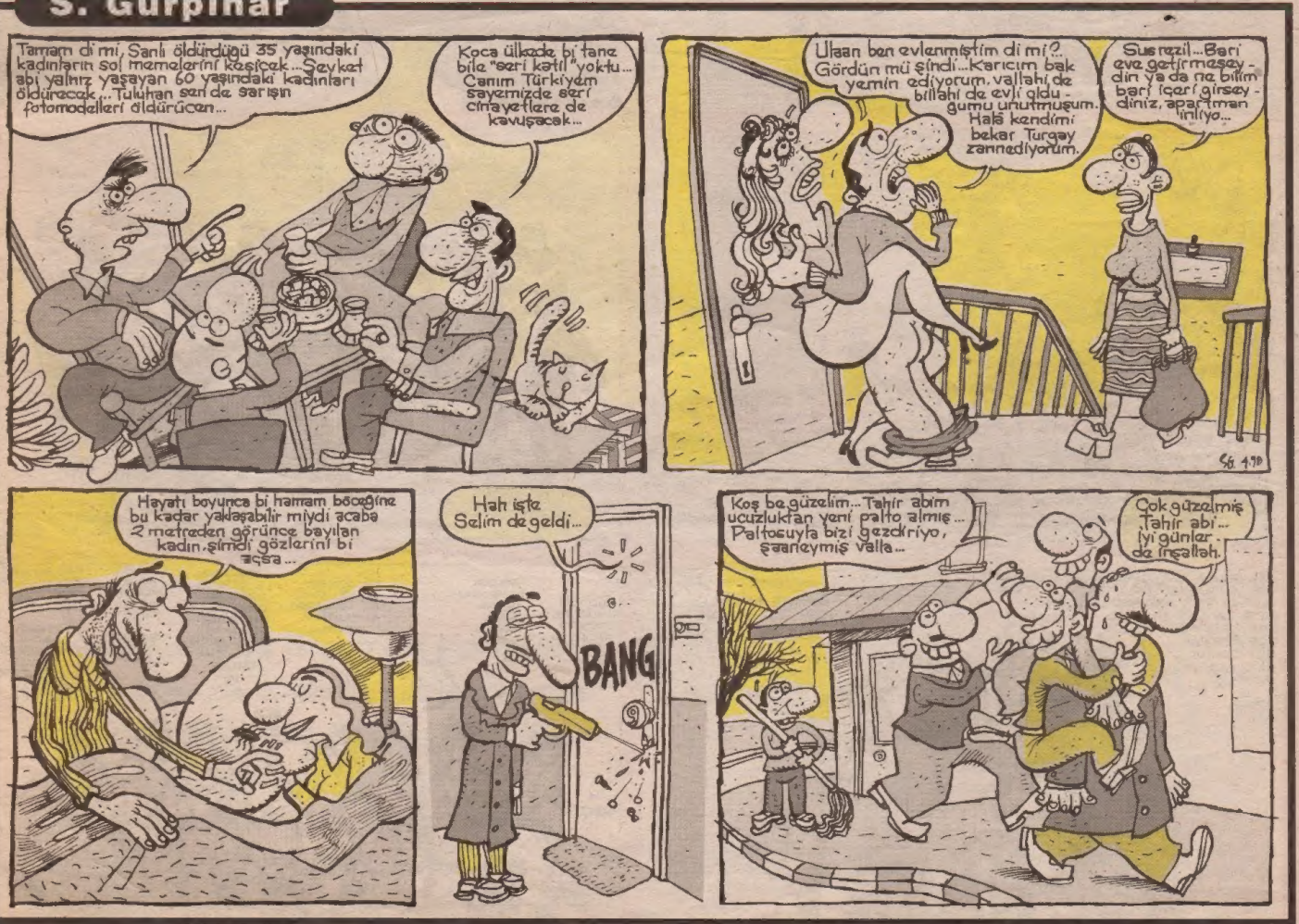

Şakası bile komik...

B. BAYRAM.